

บทที่ 4

ผลการทดลอง

4.1 การทดลองย่อยสลายฟางข้าวด้วยเชื้อจุลินทรีย์ภายในเครื่องปฏิกรณ์ชีวภาพแบบครึ่งชั้น

ผลของปริมาณการให้อากาศแก่เชื้อจุลินทรีย์ที่เป็นตัวการในการย่อยสลายฟางข้าวภายในเครื่องปฏิกรณ์ สิ่งที่ศึกษาได้แก่ อุณหภูมิ ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ผลิตออกมา อัตราส่วนของคาร์บอนต่อไนโตรเจนของฟางข้าว ความชื้นและความหนาแน่นของฟางข้าว

ปริมาณอากาศที่ใช้ในการทดลองคือ

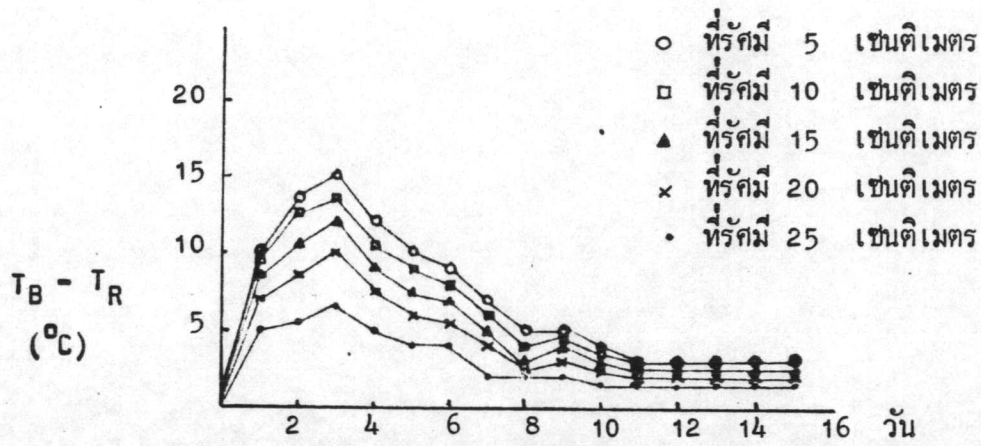
1. ไม่มีการให้อากาศแก่เครื่องปฏิกรณ์
2. ปริมาณอากาศ 7.15×10^{-6} $\text{m}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง
3. ปริมาณอากาศ 11.78×10^{-6} $\text{m}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง
4. ปริมาณอากาศ 22.13×10^{-6} $\text{m}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง
5. ปริมาณอากาศ 27.49×10^{-6} $\text{m}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง

ผลการทดลองที่ศึกษาแยกได้ดังนี้

4.1.1 อุณหภูมิในชั้นของฟางข้าวเมื่อมีการย่อยสลาย

ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิและเวลาการย่อยสลายดูได้จากรูปที่ 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5 ซึ่งจะเห็นว่า อุณหภูมิภายในชั้นฟางจะเพิ่มขึ้นจนถึงวันที่ 3 แล้วค่อย ๆ ลดลงทุก ๆ การทดลองที่มีการให้อากาศแก่เครื่องปฏิกรณ์ แต่ในกรณีที่ไม่มีการให้อากาศ อุณหภูมิจะเพิ่มขึ้นถึงวันที่ 2 แล้วลดลงมาในวันที่ 3 แล้วเพิ่มขึ้นอีกในวันที่ 4 แล้วจึงค่อย ๆ ลดลงเช่นเดียวกัน นอกจากนี้แล้วยังพบว่า อุณหภูมิภายในชั้นฟางเองก็ไม่เท่ากัน ตลอดโดยที่รอบนอก ๆ ของชั้นฟางจะมีอุณหภูมิต่ำกว่าฟางที่อยู่ในเข้าไป และจะสูงสุดที่บริเวณศูนย์กลางของชั้นฟาง (บริเวณรัศมี 5 เซนติเมตร) ทั้งในการทดลองที่มีการให้อากาศและไม่มีการให้อากาศ

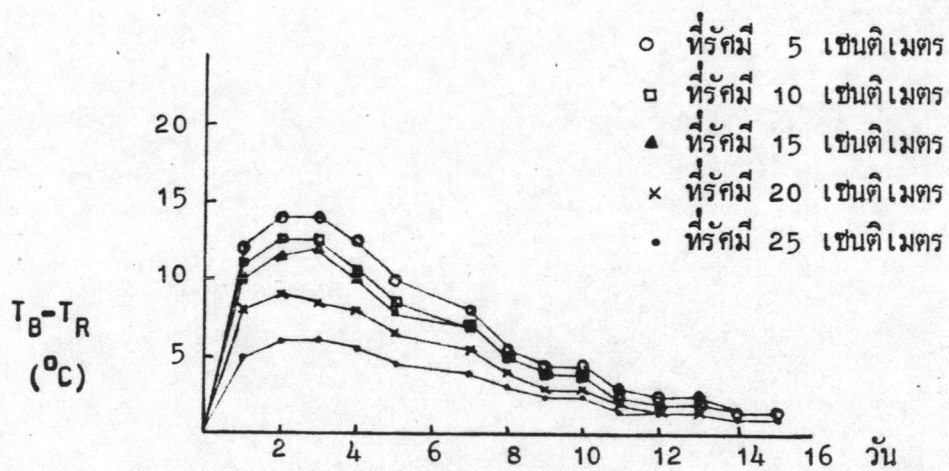
เมื่อเปรียบเทียบผลต่าง ของอุณหภูมิในชั้นของฟาง กับอุณหภูมิห้อง ความคุมก็พบว่า เมื่อ

รูปที่ 4.1 แสดงผลต่างของอุณหภูมิในชั้นฟาง (T_B) กับอุณหภูมิห้อง (T_R) ที่จุดต่าง ๆ กันในชั้นของฟางกับเวลาการทดลอง

เมื่อ มีอัตราการไหลของอากาศ = $7.15 \times 10^{-6} \frac{\text{ม}^3}{\text{วินาที. ก. ก. ฟางแห้ง}}$

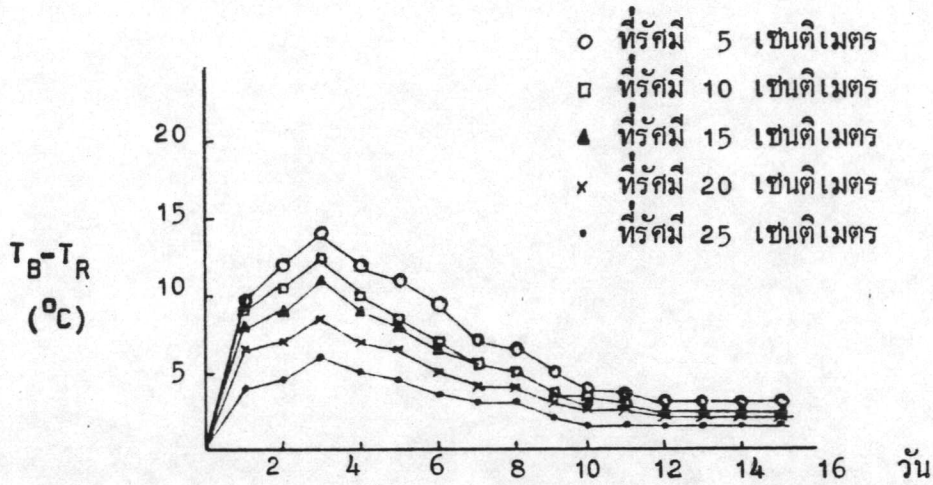
อุณหภูมิห้อง (T_R) = 37-38 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.2 แสดงผลต่างของอุณหภูมิในชั้นของฟาง (T_B) กับอุณหภูมิห้อง (T_R) ที่จุดต่าง ๆ กันในชั้นของฟาง กับเวลาของการทดลอง

เมื่อ มีอัตราการไหลของอากาศ = $11.78 \times 10^{-6} \frac{\text{ม}^3}{\text{วินาที. ก. ก. ฟางแห้ง}}$

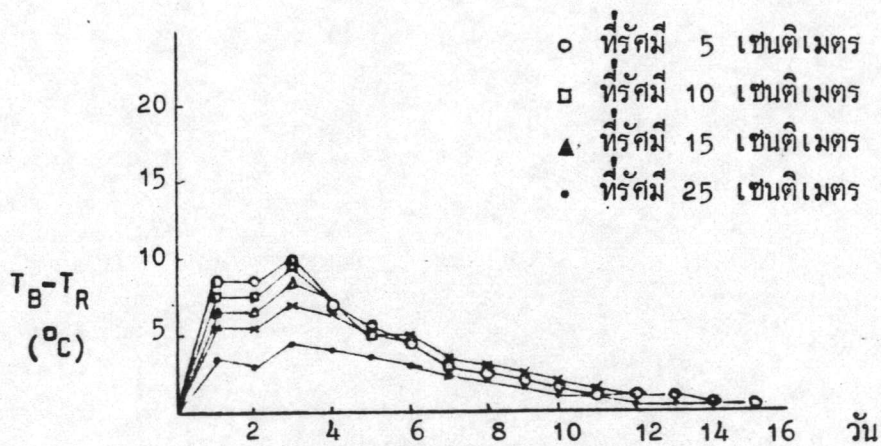
อุณหภูมิห้อง (T_R) = 40-41 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.3 แสดงผลต่างของอุณหภูมิในชั้นของฟาง (T_B) กับอุณหภูมิห้อง (T_R) ที่จุดต่าง ๆ กันในชั้นของฟาง กับเวลาการทดลอง

เมื่อ มีอัตราการไหลของอากาศ = $22.13 \times 10^{-6} \frac{\text{ม}^3}{\text{วินาที. ก. ก. ฟางแห้ง}}$

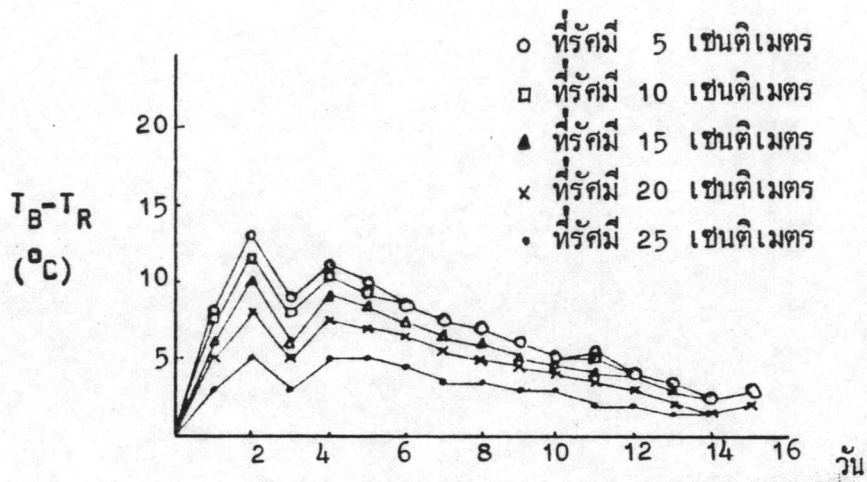
อุณหภูมิห้อง (T_R) = 40-43 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.4 แสดงผลต่างของอุณหภูมิในชั้นของฟาง (T_B) กับอุณหภูมิห้อง (T_R) ที่จุดต่าง ๆ กันในชั้นของฟาง กับ เวลาการทดลอง

เมื่อ มีอัตราการไหลของอากาศ = $27.49 \times 10^{-6} \frac{\text{ม}^3}{\text{วินาที. ก. ก. ฟางแห้ง}}$

อุณหภูมิห้อง (T_R) = 40.5-44 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.5 แสดงผลต่างของอุณหภูมิในชั้นของฟาง (T_B) กับอุณหภูมิห้อง (T_R) ที่จุดต่าง ๆ กันในชั้นฟาง กับ เวลาการทดลอง เมื่อ ไม่มีการให้อากาศแก่เครื่องปฏิกรณ์

$$\text{อุณหภูมิห้อง } (T_R) = 30-31 \text{ องศาเซลเซียส}$$

ปริมาณการไหลของอากาศน้อยจะทำให้ผลต่างของอุณหภูมิมากกว่าเมื่อมีปริมาณการไหลของอากาศสูงขึ้น ความสัมพันธ์นี้ดูได้จากตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าผลต่างของอุณหภูมิในชั้นฟางกับอุณหภูมิในห้องควบคุมที่มากที่สุด เมื่อปริมาณการไหลของอากาศต่างกัน

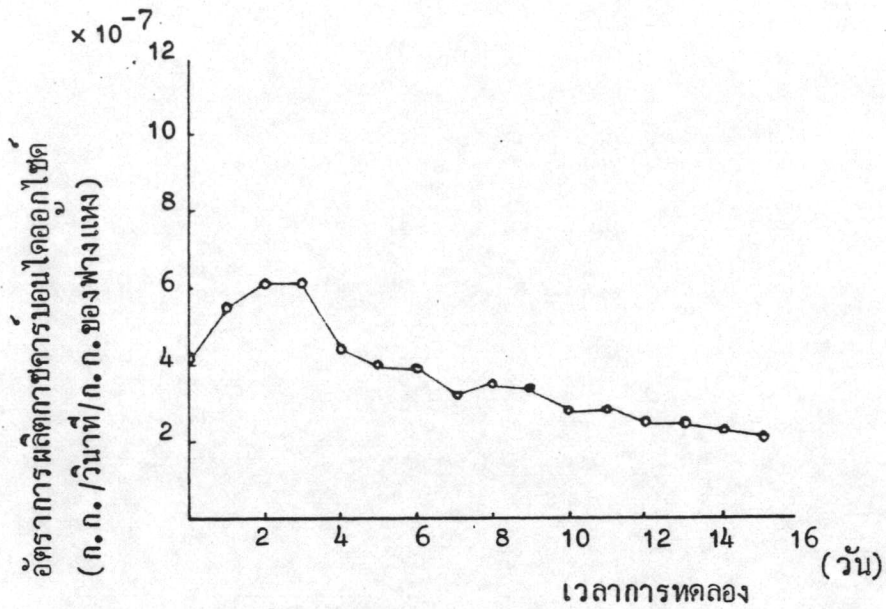
ปริมาณการไหลของอากาศ ม ³ /วินาที/ก.ก. ของฟางแห้ง	ผลต่างของอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	เวลาการย่อยสลาย (วัน)
7.15×10^{-6}	15	3
11.78×10^{-6}	14	2-3
22.13×10^{-6}	14	3
27.49×10^{-6}	10	3
ไม่มีการไหลอากาศ	13	2

ในการทดลองนี้ใช้ระยะเวลาการทดลอง 15 วัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าอุณหภูมิภายในชั้นของฟางจะสูงกว่าอุณหภูมิของห้องควบคุมตลอดเวลาและหลังจากวันที่ 12 ของการทดลอง อุณหภูมิก็จะไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

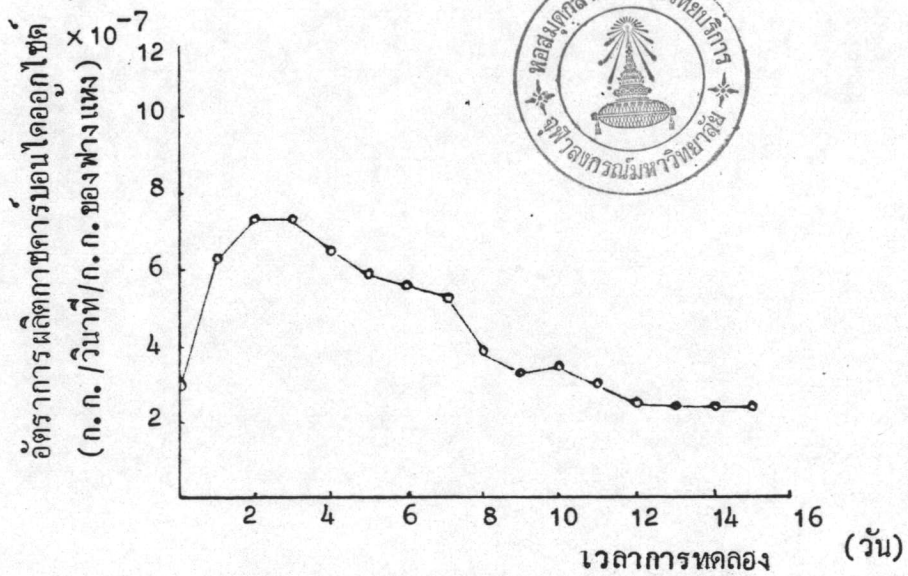
4.1.2 ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ผลิตออกมา

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์กับระยะเวลาการทดลอง เมื่อมีการไหลปริมาณการไหลของอากาศต่าง ๆ กัน ดูจากรูป 4.6, 4.7, 4.8, 4.9 ส่วนรูปที่ 4.10 แสดงถึงเปอร์เซ็นต์ของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ภายในเครื่องปฏิกรณ์เมื่อไม่มีการไหลอากาศแก่เครื่องปฏิกรณ์

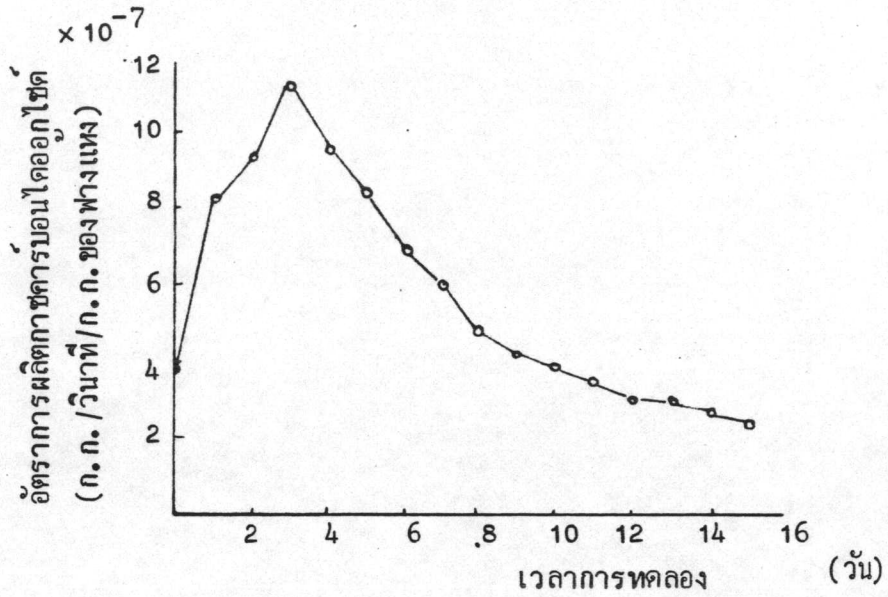
จากรูปที่ 4.6 - 4.9 จะเห็นได้ว่าอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์นั้นจะเพิ่มขึ้นในช่วงระยะเวลา 3 วันแรกของการทดลอง หลังจากนั้นก็จะลดลง และหลังจากวันที่ 12 ของการทดลองจะมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย

รูปที่ 4.6 แสดงอัตราผลิตกาซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ระยะเวลาต่าง ๆ
 เมื่อ มีอัตราการใช้ของอากาศ = $7.15 \times 10^{-6} \frac{\text{ม}^3}{\text{วินาที.ก.ก.ฟางแห้ง}}$

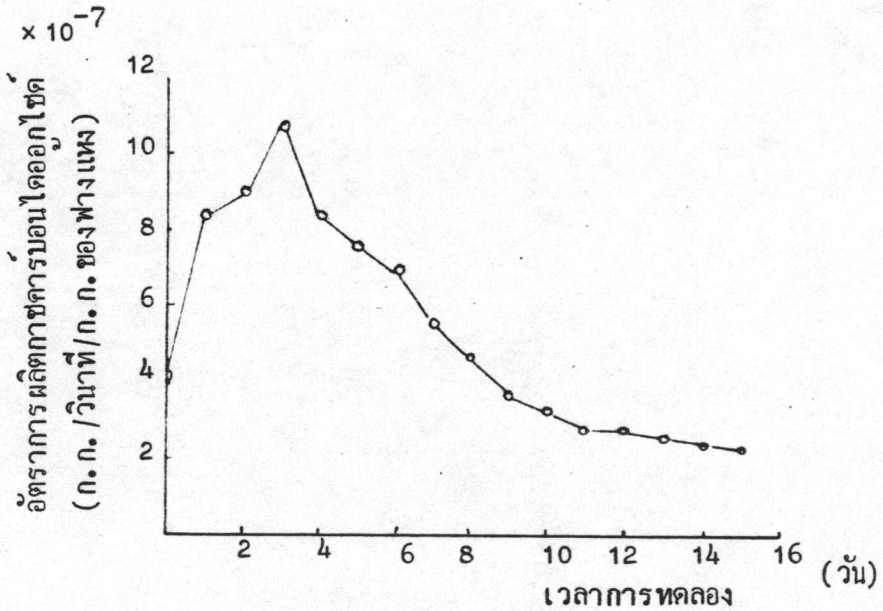

รูปที่ 4.7 แสดงอัตราการผลิตคาร์บอนไดออกไซด์ที่ระยะเวลาต่าง ๆ
 เมื่อ มีอัตราการใช้ของอากาศ = $11.78 \times 10^{-6} \frac{\text{ม}^3}{\text{วินาที.ก.ก.ฟางแห้ง}}$

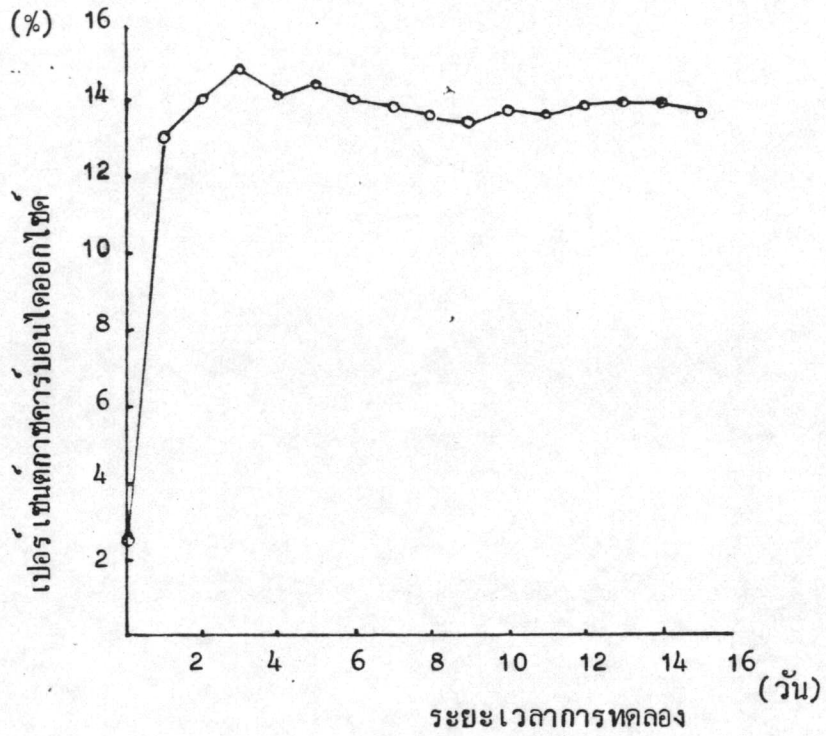
รูปที่ 4.8 แสดงอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ระยะเวลาต่าง ๆ

เมื่อ มีอัตราการไหลของอากาศ = $22.13 \times 10^{-6} \frac{\text{ม}^3}{\text{วินาที. ก.ก. ฟางแห้ง}}$

รูปที่ 4.9 แสดงอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ระยะเวลาต่าง ๆ

เมื่อ มีอัตราการไหลของอากาศ = $27.49 \times 10^{-6} \frac{\text{ม}^3}{\text{วินาที. ก.ก. ฟางแห้ง}}$

รูปที่ 4.10 แสดงถึงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ภายในเครื่องปฏิกรณ์ ในกรณีที่ไม่มี การให้อากาศแก่เครื่องปฏิกรณ์

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เมื่อมีการให้ปริมาณการไหลของอากาศต่างกันก็พบว่า เมื่อมีการให้ปริมาณการไหลของอากาศเพิ่มขึ้นจาก 7.15×10^{-6} $\text{ม}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง ก็จะทำให้อัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงขึ้น และมีอัตราการผลิตสูงสุดที่ปริมาณการไหลของอากาศเป็น 22.13×10^{-6} $\text{ม}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง เมื่อเพิ่มปริมาณการไหลของอากาศให้มากขึ้นไปอีกเป็น 27.49×10^{-6} $\text{ม}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง ก็ไม่ทำให้อัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เพิ่มขึ้น การเปรียบเทียบนี้ดูได้จากตารางที่ 4.2

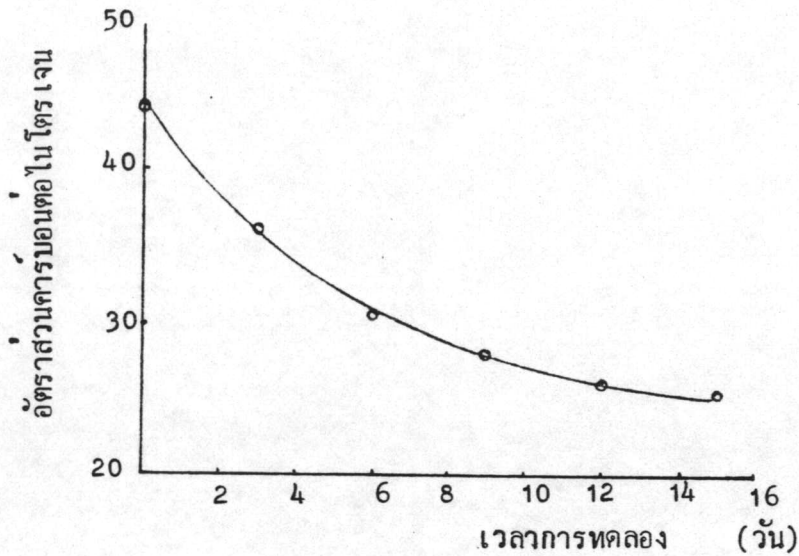
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงสุดเมื่อมีการให้ปริมาณการไหลของอากาศต่าง ๆ กัน

ปริมาณการไหลของอากาศ ($\text{ม}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง)	อัตราการผลิตก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ ($\text{ก.ก.}/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง)	เวลา (วัน)
7.15×10^{-6}	6.1×10^{-7}	2-3
11.78×10^{-6}	7.3×10^{-7}	2-3
22.13×10^{-6}	11.1×10^{-7}	3
27.41×10^{-6}	10.5×10^{-7}	3

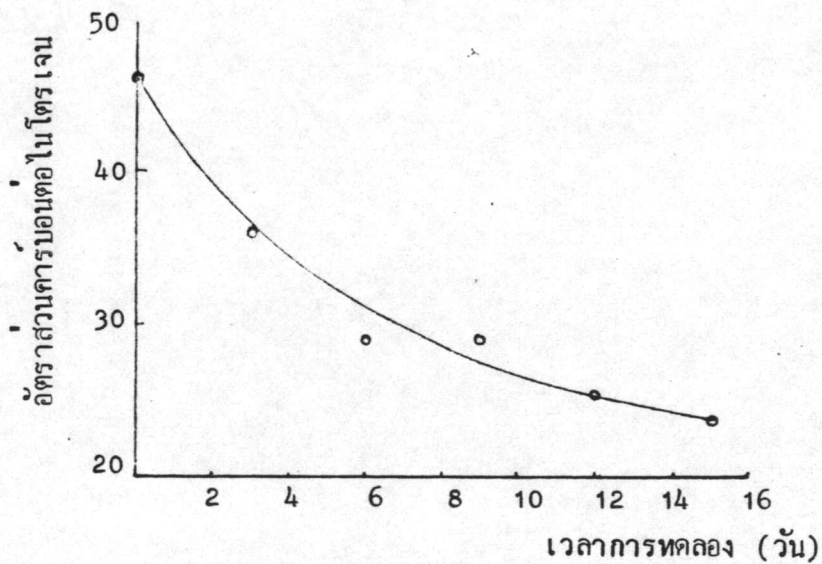
จากรูปที่ 4.10 จะเห็นว่าเปอร์เซ็นต์ของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะสูงสุดในวันที่ 3 ของการทดลองเช่นเดียวกันคือ 14.8% และหลังจากนั้นก็ลดลงเล็กน้อย

4.1.3 การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนของฟางข้าว

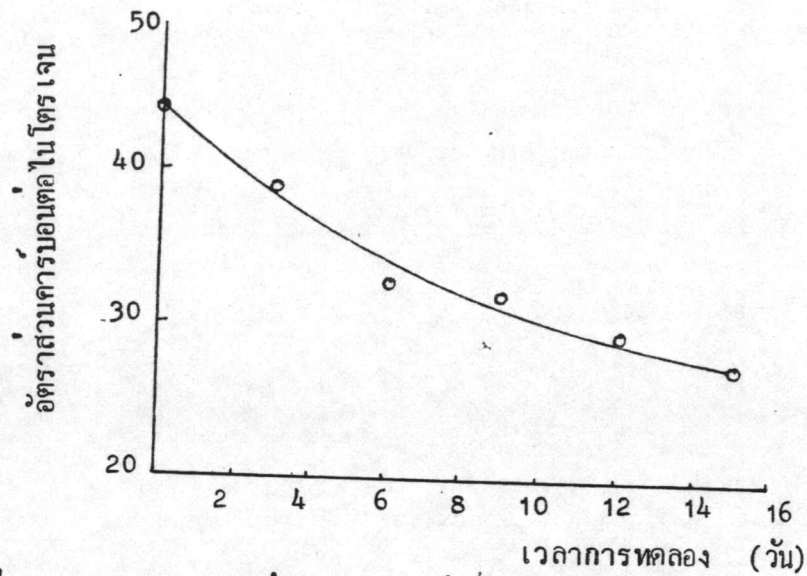
ความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนกับเวลาการทดลองเป็นตามรูปที่ 4.11-4.15 จะเห็นว่าค่าอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนจะลดลงมากในช่วง 6 วันแรกของการทดลอง และหลังจากนั้นจะค่อย ๆ ลดลงอย่างช้า ๆ การทดลองนี้ใช้ระยะเวลาทดลอง 15 วัน ผลการทดลองวัดค่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนเมื่อเริ่มต้นการทดลอง และเมื่อหยุดการทดลอง ดูได้จากตารางที่ 4.3

รูปที่ 4.11 แสดง การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนคาร์บอนไดออกไซด์ในโตรเจนของฟางข้าว
เมื่อมีการย่อยสลายที่มีอัตราการให้อากาศ
= 7.15×10^{-6} ม³/วินาที/ก.ก. ฟางแห้ง

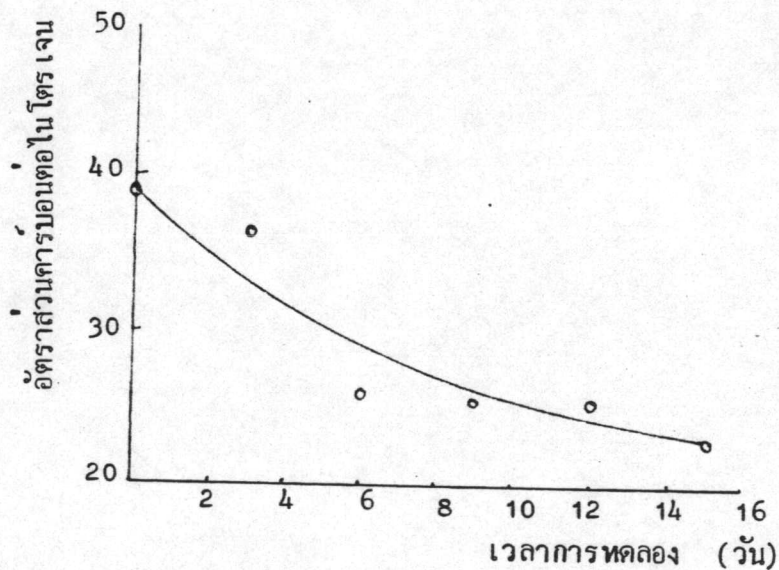

รูปที่ 4.12 แสดง การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนคาร์บอนไดออกไซด์ในโตรเจนของฟางข้าว
เมื่อมีการย่อยสลายที่มีอัตราการให้อากาศ
= 11.78×10^{-6} ม³/วินาที/ก.ก. ฟางแห้ง

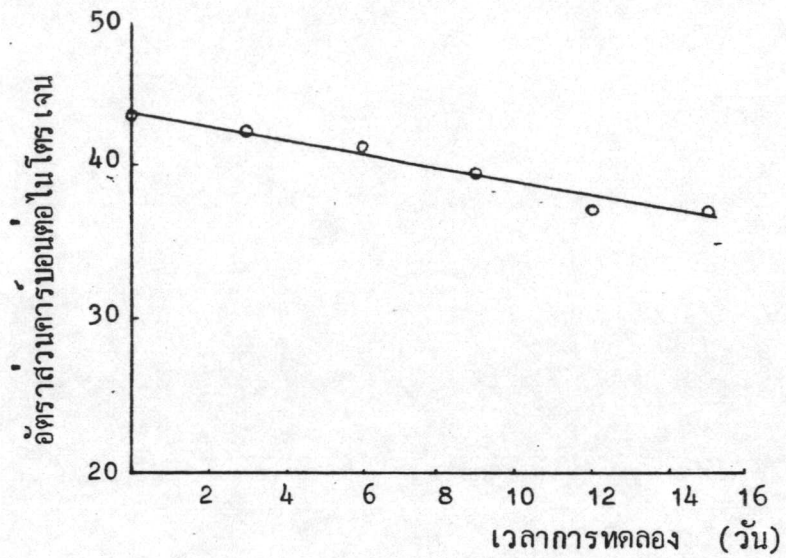
รูปที่ 4.13 แสดงการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนคาร์บอนไดออกไซด์ในโตรเจนของฟางข้าว
เมื่อมีการย่อยสลายที่มีอัตราการให้อากาศ

$$= 22.13 \times 10^{-6} \text{ ม}^3/\text{วินาที/ก.ก. ฟางแห้ง}$$

รูปที่ 4.14 แสดงการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนคาร์บอนไดออกไซด์ในโตรเจนของฟางข้าว
เมื่อมีการย่อยสลายที่มีอัตราการให้อากาศ

$$= 27.49 \times 10^{-6} \text{ ม}^3/\text{วินาที/ก.ก. ฟางแห้ง}$$

รูปที่ 4.15 แสดงการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนคาร์บอนไดออกไซด์ในโตรเจนของฟางข้าว
เมื่อมีการย่อยสลาย โดยไม่มีการให้อากาศแก่เครื่องปฏิกรณ์

ตารางที่ 4.3 แสดงอัตราส่วนของคาร์บอนต่อนโตรเจนเมื่อเริ่มต้นการทดลอง และเมื่อหยุดการทดลอง

ปริมาณการไหลของอากาศ (ม ³ /วินาที/ก.ก. ของ ฟางแพ)	อัตราส่วนคาร์บอนต่อนโตรเจน		ลดลงไปร้อยละ (%)
	เริ่มต้น	สุดท้าย	
ไม่มีการให้อากาศแก่เครื่อง ปฏิกรณ์	43.23	37.10	14.2
7.15×10^{-6}	44.01	25.78	41.4
11.78×10^{-6}	46.07	23.80	48.3
22.13×10^{-6}	43.92	27.94	36.4
27.49×10^{-6}	38.74	23.06	40.5

จากตารางที่ 4.3 นี้ แสดงให้เห็นว่าค่าอัตราส่วนของคาร์บอนต่อนโตรเจนจะลดลงเหลือประมาณ 25 เมื่อมีการให้อากาศ และเมื่อไม่มีการให้อากาศ ค่าอัตราส่วนคาร์บอนต่อนโตรเจนจะลดลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

4.1.4 การเปลี่ยนแปลงความชื้นของฟางที่ถูกย่อยสลาย

การเปลี่ยนแปลงของความชื้นของฟางขาวเมื่อมีการย่อยสลายแล้ว ที่ระยะเวลาต่าง ๆ กัน ของการทดลอง ดูจากตารางที่ 4.4

จากตารางที่ 4.4 จะแสดงให้เห็นว่า ความชื้นของฟางขาวเมื่อมีการย่อยสลายนั้น จะเพิ่มขึ้นในวันที่ 3 ของการย่อยสลาย หลังจากนั้นก็จะมีการเปลี่ยนแปลงอีกเพียงเล็กน้อย ประมาณ 2-5%

ข้อสังเกตจากการทดลอง ขณะเมื่อมีการย่อยสลายนั้นจะมีน้ำเกิดขึ้น และจะขังอยู่ภายในเครื่องปฏิกรณ์ ซึ่งจะต้องไขออกทุกวันเพื่อให้มีส่วนของชั้นฟางแช่อยู่ในน้ำนั้น

ตารางที่ 4.4 แสดง เปอร์เซนต์ความชื้นของฟางข้าวที่ถูกย่อยสลายที่เวลาต่าง ๆ กัน

ปริมาณการไหลของอากาศ (ม ³ /วินาที/ก. ก. ของฟางแห้ง)	เปอร์เซนต์ความชื้นที่ระยะเวลาการย่อยสลาย						ค่าเฉลี่ย
	0 (วัน)	3	6	9	12	15	
ไม่มีการให้อากาศแก่เครื่องปฏิกรณ์							
7.15 × 10 ⁻⁶	80.2	81.1	80.3	82.0	82.7	81.2	81.2
11.78 × 10 ⁻⁶	80.2	83.9	85.0	85.9	85.5	85.5	84.3
22.13 × 10 ⁻⁶	80.7	82.5	80.9	86.0	86.0	84.6	83.4
27.49 × 10 ⁻⁶	82.5	82.7	81.4	81.2	82.6	84.0	82.4
	80.6	81.0	80.1	80.0	81.0	81.7	80.7

4.1.5 ความหนาแน่นของชั้นฟางข้าว

ค่าความหนาแน่นของชั้นฟางที่หาได้เป็นค่าความหนาแน่นของชั้นฟาง เมื่อคิดเป็นน้ำหนักฟางแห้งที่ได้จากการคำนวณ เพื่อเป็นการกำจัดผลของความชื้นที่ไม่เท่ากันออกไป และหาเมื่อตอนเริ่มต้นทำการทดลองและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง ค่าความหนาแน่นของชั้นฟาง (แห้ง) ในแต่ละการทดลองดูได้จากตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความหนาแน่นของชั้นฟาง (แห้ง) ตอนเริ่มต้นทดลองและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง (ระยะเวลาการทดลอง 15 วัน)

ปริมาณการไหลของอากาศ (ม ³ /วินาที/ก. ก. ของฟางแห้ง)	ความหนาแน่นของฟางข้าว (แห้ง) (ก. ก. ของฟางแห้ง /ม ³)	
	เริ่มต้น	สุดท้าย
ไม่มีการให้อากาศแก่เครื่องปฏิกรณ์	58.5 (7.66)	67.2 (6.52)
7.15 × 10 ⁻⁶	61.9 (7.92)	62.6 (4.96)
11.78 × 10 ⁻⁶	62.4 (8.92)	66.4 (6.09)
22.13 × 10 ⁻⁶	57.4 (8.44)	59.4 (5.76)
27.49 × 10 ⁻⁶	60.2 (8.00)	58.8 (5.17)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือ น.น. ฟางแห้งภายในเครื่องปฏิกรณ์ที่คำนวณไว้ มีหน่วยเป็น กิโลกรัม

จากตารางที่ 4.5 นี้ จะแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการให้อากาศแก่เครื่องปฏิกรณ์นั้นจะไม่ทำให้ความหนาแน่นของชั้นฟาง (แห้ง) ไม่เปลี่ยนแปลงไปมากนักในเวลา 15 วันของการทดลอง แต่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ส่วนเมื่อไม่มีการให้อากาศกับเครื่องปฏิกรณ์นั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นของฟางขาว (แห้ง) มากขึ้นกว่าเมื่อมีการให้อากาศ

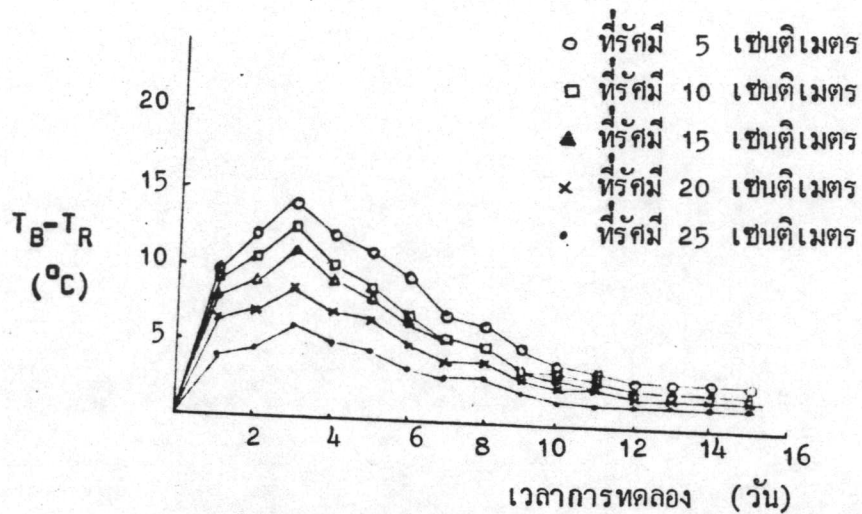
4.2 การทดลองย่อยสลายฟางขาวด้วยเชื้อจุลินทรีย์จากผลิตภัณฑ์ Agro Max ที่เติมลงไป เปรียบเทียบกับการย่อยสลายโดยจุลินทรีย์ที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ภายในเครื่องปฏิกรณ์ชีวภาพแบบตรึงชั้น

การศึกษาเปรียบเทียบการย่อยสลายของฟาง โดยจุลินทรีย์ที่ได้จากผลิตภัณฑ์ Agro Max กับจุลินทรีย์ที่มีอยู่แล้วในฟางขาว ซึ่งจะมีการให้อากาศในปริมาณใกล้เคียงกัน คือประมาณ 22×10^{-6} $\text{m}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง ผลที่ใช้เปรียบเทียบก็คือ อุณหภูมิ, ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ผลิตออกมา และอัตราส่วนของคาร์บอนต่อไนโตรเจน ของฟางขาว เมื่อถูกย่อยสลาย

ผลของการทดลองปรากฏว่า ปริมาณการไหลของอากาศเมื่อทดลองย่อยสลายโดยจุลินทรีย์จากผลิตภัณฑ์ Agro Max คือ 22.10×10^{-6} $\text{m}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ของฟางแห้ง น.น. ฟางที่ใช้เริ่มต้นคือ 48.1 กิโลกรัม มีความชื้น 80.1 เปอร์เซ็นต์ และ น.น. ฟางเมื่อสิ้นสุดการทดลอง 35.9 กิโลกรัม มีความชื้น 84.0 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเมื่อทดลองย่อยสลายโดยจุลินทรีย์ธรรมชาติ ปริมาณการไหลของอากาศเท่ากับ 21.53×10^{-6} $\text{m}^3/\text{วินาที}/\text{ก.ก.}$ ฟางแห้ง น.น. ฟาง เริ่มต้นคือ 43.8 กิโลกรัม มีความชื้น 79.5 เปอร์เซ็นต์ และ น.น. ฟางเมื่อสิ้นสุดการทดลองคือ 33.9 กิโลกรัม มีความชื้น 82.1 เปอร์เซ็นต์ ระยะเวลาการทดลองเท่ากันคือ 15 วัน ผลการทดลองเปรียบเทียบเป็นดังนี้

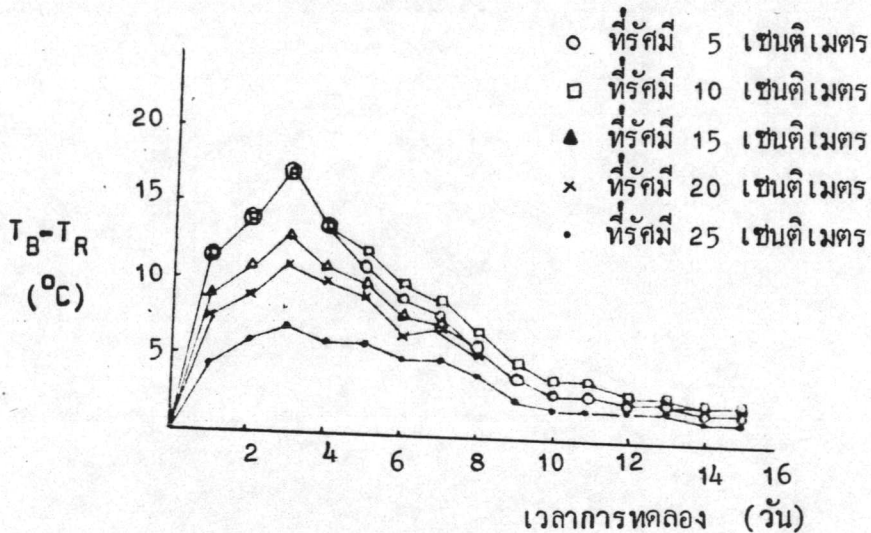
4.2.1 อุณหภูมิในชั้นของฟาง เมื่อมีการย่อยสลาย

รูปที่ 4.16, 4.17 แสดงถึงผลต่างของอุณหภูมิภายในชั้นฟางที่ตำแหน่งต่าง ๆ

รูปที่ 4.16 แสดงผลต่างของอุณหภูมิในชั้นฟาง (T_B) กับอุณหภูมิห้อง (T_R) ที่จุดต่าง ๆ กันในชั้นของฟาง ขณะทดลองย่อยสลายโดย เต็มเชื้อจุลินทรีย์ (Agro Max)

อุณหภูมิห้อง (T_R) = 40-43 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.17 แสดงผลต่างของอุณหภูมิในชั้นฟาง (T_B) กับอุณหภูมิห้อง (T_R) ที่จุดต่าง ๆ กันในชั้นของฟาง ขณะทดลองย่อยสลายโดย จุลินทรีย์ที่มีในธรรมชาติอยู่แล้ว

อุณหภูมิห้อง (T_R) = 32.0-41.5 องศาเซลเซียส

กับอุณหภูมิห้อง ที่ระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าลักษณะของ การเพิ่มอุณหภูมิ เหมือนกันคือจะเพิ่มขึ้นสูงสุดในวันที่ 3 ของการทดลอง แล้วลดลงจนถึงประมาณวันที่ 10 ของการทดลอง หลังจากนั้นก็จะมีการเปลี่ยนแปลงอีกเพียง เล็กน้อย อุณหภูมิสูงสุดของ การทดลอง โดย จุลินทรีย์จากผลิตภัณฑ์ Agro Max คือ 57 องศาเซลเซียส (อุณหภูมิห้อง เท่ากับ 43 องศาเซลเซียส) ส่วนอุณหภูมิสูงสุดของ การทดลอง ย่อยสลาย โดยจุลินทรีย์ที่มีอยู่ในธรรมชาติคือ 58.5 องศาเซลเซียส (อุณหภูมิห้อง เท่ากับ 41.5 องศาเซลเซียส)

4.2.2 ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ผลิตออกมา

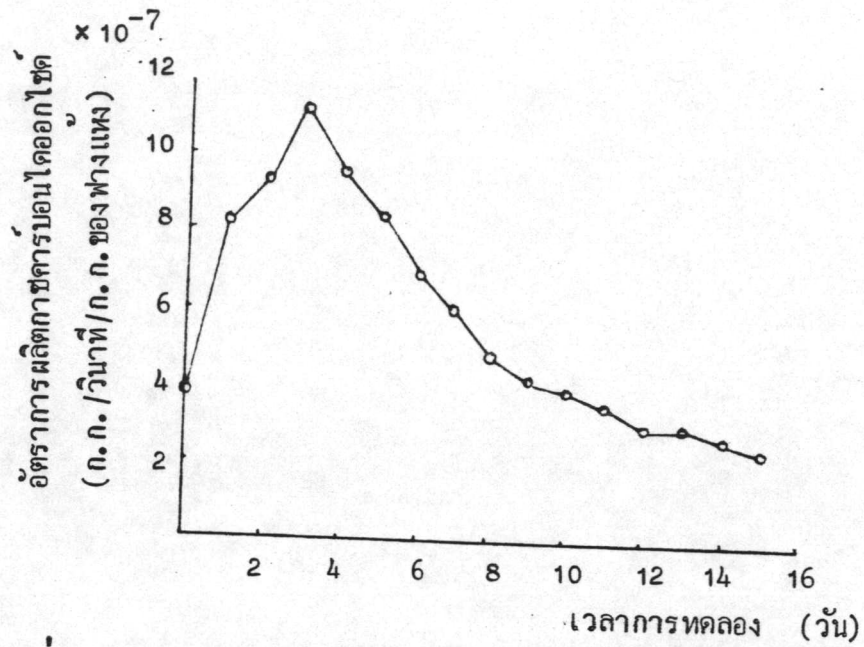
อัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เวลาต่าง ๆ กันของการทดลอง ดูจากรูปที่ 4.18, 4.19 ซึ่งจะเห็นได้ว่า อัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์นั้นจะเพิ่มขึ้นสูงสุดในวันที่ 3 ของการทดลอง เหมือนกันทั้งสองการทดลอง แต่ต่างกันที่อัตราการผลิตคือ การทดลอง โดย จุลินทรีย์จากผลิตภัณฑ์ Agro Max จะมีอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงสุดเท่ากับ 11.1×10^{-7} ก. ก. /วินาที/ก. ก. ของฟางแห้ง ส่วนการทดลอง โดยจุลินทรีย์ธรรมชาติจะมีอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงสุดคือ 10.4×10^{-7} ก. ก. /วินาที/ก. ก. ของฟางแห้ง

4.2.3 อัตราส่วนของคาร์บอนต่อไนโตรเจนในฟางข้าว

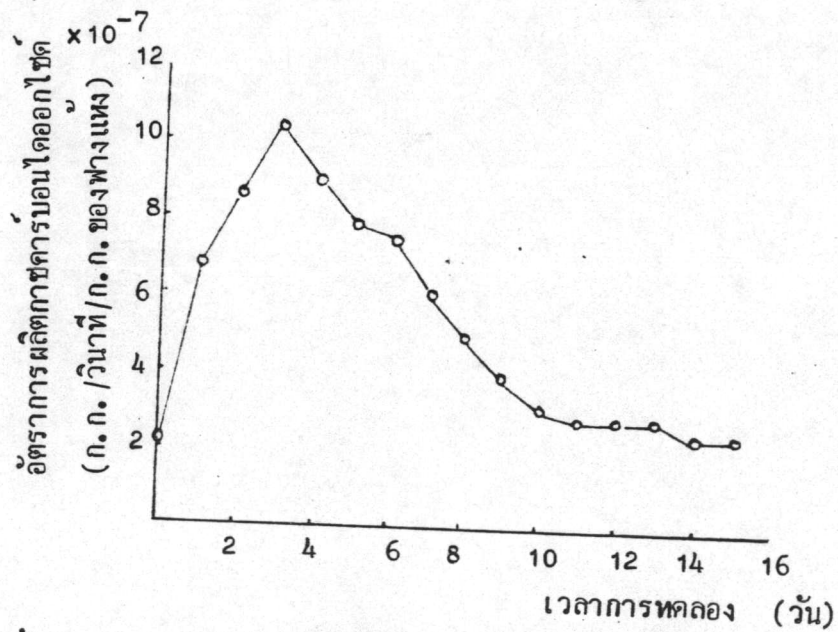
การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนของคาร์บอนต่อไนโตรเจนในฟางข้าวที่ระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง ดูจากรูปที่ 4.20, 4.21 จะเห็นว่าอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนในฟางข้าวเมื่อถูกย่อยสลายจะลดลงเรื่อย ๆ ก็จะลดลงอย่างรวดเร็วในช่วง 6 วันแรกของการทดลอง และหลังจากนั้นก็ช้าลง จากการทดลองจะเห็นว่า ในกรณีของการทดลอง โดยเติมจุลินทรีย์จากผลิตภัณฑ์ Agro Max อัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนจะลดลงจาก 43.9 เหลือ 27.9 (ลดลงประมาณ 36.4%) ส่วนในการทดลอง โดยจุลินทรีย์ธรรมชาติ อัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนจะลดลงจาก 35.7 เหลือ 25.8 (ลดลงประมาณ 27.7%)

4.3 การทดลองหาค่าความสามารถในการซึมผ่านไค (permeability) ของชั้นฟางข้าว

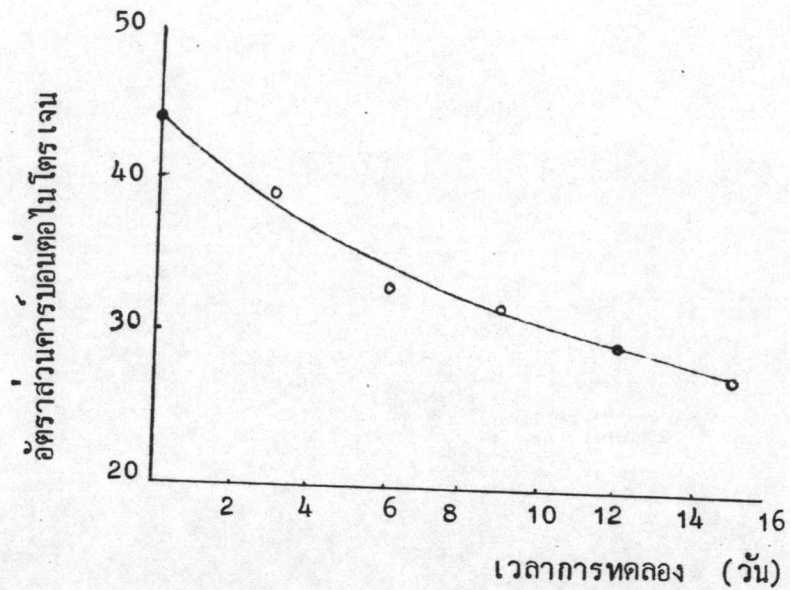
สำหรับการทดลองนี้เป็นการทดลองหาค่าความสามารถในการซึมผ่านไค (permeability)

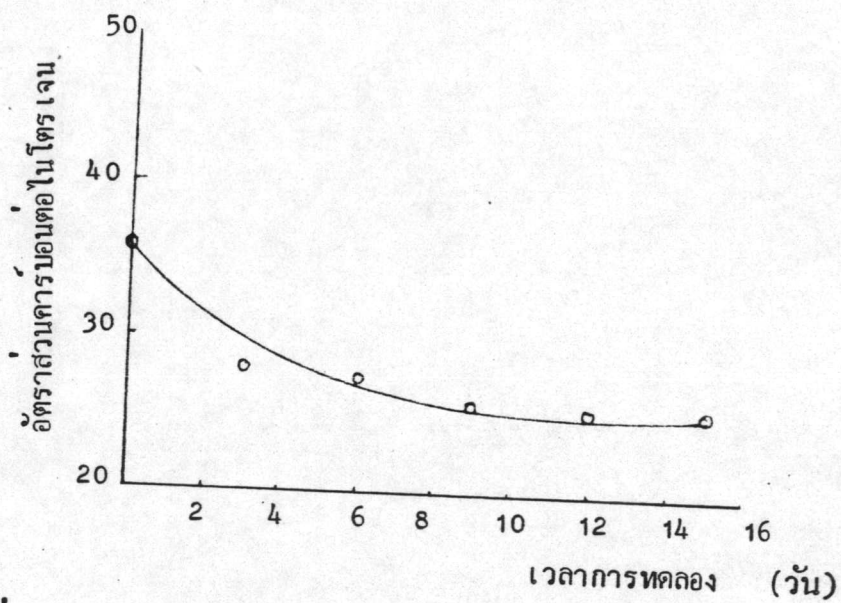
รูปที่ 4.18 แสดงอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ระยะเวลาต่าง ๆ ขณะที่มีการย่อยสลายโดยเติมเชื้อจุลินทรีย์ (Agro Max)

รูปที่ 4.19 แสดงอัตราการผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ระยะเวลาต่าง ๆ ขณะที่มีการย่อยสลายโดยจุลินทรีย์ที่มีในธรรมชาติอยู่แล้ว

รูปที่ 4.20 แสดงการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนของคาร์บอนไดออกไซด์ในโตรเจนของฟางข้าวเมื่อมีการย่อยสลายโดย
เติมเชื้อจุลินทรีย์ (Agro Max)

รูปที่ 4.21 แสดงการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนของคาร์บอนไดออกไซด์ในโตรเจนของฟางข้าวเมื่อมีการย่อยสลายโดยจุลินทรีย์ที่มีในธรรมชาติ อยู่แล้ว

ของชั้นฟางขาว โดยมีการเปลี่ยนค่าความหนาแน่นของชั้นฟางและความชื้นของชั้นฟางด้วย ผลการทดลองดูจากตารางที่ 4.6 ซึ่งจะแสดงถึงค่าความชื้นของฟาง ความหนาแน่นของชั้นฟางทั้งที่คิดเป็นน้ำหนักเปียก และน้ำหนักแห้ง กับค่าความสามารถในการซึมผ่านไค้ของชั้นฟางขาวนั้น ๆ จากตารางที่ 4.6 นี้พอจะบอกได้ว่า ค่าความสามารถในการซึมผ่านไค้ของชั้นฟางจะลดลง เมื่อความหนาแน่นของชั้นฟาง (แห้ง) เพิ่มขึ้น เมื่อความชื้นเพิ่มขึ้นทำให้ความหนาแน่นของชั้นฟางเปียกเพิ่มขึ้น แต่เมื่อคิดเป็นความหนาแน่นของชั้นฟาง (แห้ง) แล้วจะไม่เพิ่มขึ้นมากนัก และค่าความสามารถในการซึมผ่านไค้ก็ไม่ได้เพิ่มขึ้นหรือลดลงตามความชื้น

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าความชื้นของชั้นฟาง, ความหนาแน่นของชั้นฟาง (เปียก), ความหนาแน่นของชั้นฟาง(แห้ง) และค่าความสามารถในการซึมผ่านได้ (permeability) ของชั้นฟาง

เปอร์เซ็นต์ความชื้น	ความหนาแน่นของฟาง (เปียก) ก.ก.ของฟางเปียก/ม ³	ความหนาแน่นของฟาง (แห้ง) ก.ก.ของฟางแห้ง/ม ³	ความสามารถในการซึมผ่านได้ ($\times 10^{-9}$ ม ²)
7.4	40.5	37.5	48.6
	58.4	54.1	13.6
	72.6	67.7	7.2
26.6	57.9	42.8	37.9
	77.2	57.1	9.1
	94.1	69.6	4.2
40.5	57.0	33.9	75.2
	71.2	42.4	28.6
	95.0	56.5	9.8
	142.5	84.8	2.2
63.5	121.3	44.4	33.4
	151.7	55.4	11.2
	173.4	63.5	6.7
	202.2	74.0	4.0
	242.7	88.8	1.8
70.4	184.0	54.4	22.1
	214.9	63.9	10.8
	258.1	76.3	9.4
	323.2	95.6	1.9
83.8	263.8	42.7	23.5
	350.8	56.8	7.0
	421.4	68.3	3.4
	527.6	85.5	1.2